اخطار عید فطر ۱۴۱۶ (۱۳۷۴/۱۲/۳)
حضرت حاج علی تابنده گنابادی محبوبعلیشاه طاب ثراه

هو

۱۲۱

برادران من

این سوّمین تذکار فقیر به رهروان فقر نعمت‌اللّهی سلطانعلیشاهی است. تکرار سخن و اندرز در عالم فقر نشان چیست؟ کوردلی یا بی‌اعتنایی به اندرزگو؟

۱. ادامهٔ غفلت در راه فقر، کفران نعمتی است که جبران ناپذیر است و تکرار غفلت مانعِ رحمت. کیست نداند آنکه چشم از چراغ قافله سالار می‌بندد، چه سرانجامی می‌بیند؟

۲. مربیان فقر چون هر باغبانی نهال ایمان می‌کارند و آن را پرورش می‌دهند تا چندین گل بچینند و جز این به چیز دیگری نمی‌اندیشند.

۳. باغبانان آبیاری می‌کنند. گلها هم باید با توان جذب ریشه‌ها پاسدار رنج باغبان باشند. ایا رنج باغبان به خواسته‌های دنیوی ما پایمال نمی‌شود؟

۴. باغبان را به باغبانی مأمور کرده‌اند و بصیرت و دانایی این امر را به او داده‌اند. روا نبود از او چیزی خواهیم که بر عهده‌اش نیست. چه نیکو فرمود (ص): شما به امور دنیاتان از من آگاه‌ترید.

۵. تخم گیاه در زمینِ کاشته نشده، همچنان استعداد کشت و پرورش دارد ولیکن چون در زمین، کاشته شد ولی پرورش نیافت، خاک آن را بپوساند و تباه گرداند.

۶. کیست نداند تخمی که فاسد شد و درختی که خشکید چه سرنوشتی دارد؛ ایا می‌توان آن را در زمین دیگری کاشت؟ در زمین کاشته تخم نکارند. تا دل از محبّتِ دنیا پاک نشود، محلّ مودّت مولی نگردد.

۷. دنیا مزرعهٔ آخرت است. عجب دارم از کسانی که می‌دانند اگر تخم ایمان را به آب محبّت و تربیتِ عمل صالح رشد دهند، از نشیب زمین سر به اوج آسمان بردارد و یک تخم صد تا هفتصد بر دهد ولی باز کوتاهی کنند و به خار غفلت مانع رشدش شوند.

سرانجام امیدوارم کسانی که به سودای مال یا جاه و با تن آسانی به این سلسله نزدیک شده‌اند، به خود ایند و بیش از این کارنامهٔ خویش را سیاه نکنند و بدانند که رنج بیهوده می‌برند و زحمت به باغبان می‌دهند.

چون روز هویداست از این تخم که کشتیم — کز دوزخیانیم نه از اهل بهشتیم

عید فطر سال ۱۴۱۶ قمری.

فقیر حاج علی تابنده محبوبعلیشاه